

Udsigterne naturligvis ikke saa lyse, som de ellers vilde være.

A. P. Andersen: Til den højtærede Finansminister skal jeg kun sige et Par Ord, og det er, at den højtærede Minister véd jo, at jeg i Hovedsagen er ganske enig med ham, saaledes som han selv paapegede, i de ensartede Afdragsregler, i Summernes Størrelse og i Procentforhøjelsen; jeg er ganske enig med den højtærede Minister og med Udvalget og Forslagsstillerne, da jeg selv er en af dem. Men den højtærede Minister vil sikkert erkende, at det Ændringsforslag fra Finansministeren, som foreligger i Dag, ikke er ganske det samme som det, der blev drøftet i Udvalget sammen med Finansministeren, og derfor tager jeg Forbehold overfor de nye Ting, som ere komne til. Det er muligt, at det kan søges ændret til tredje Behandling, men det er netop overfor disse to Punkter, jeg tager Afstand; den højtærede Finansminister ved sikkert bedst selv, hvor de ligge.

Finansministeren (Brandes): Det Forslag, som blev drøftet i Udvalget, og som det ærede Medlem omtalte, var det samme som dette, med en ganske lille bitte Forandring, den nemlig, som beror paa det sidste Stykke i den nuværende Ejendomsskyldlovs § 7, og dette Stykke er jo det, som giver dem, hvis Ejendomsskyld ikke er over 50 Øre, Afgiftsfrihed; Ejendomsskylden bortfalder, naar den ikke overstiger 50 Øre; det staar i den nuværende Ejendomsskyldlov. Jeg undrer mig noget over, at det ærede Medlem virkelig mener, at dette er af en saa afgørende Betydning, at han, som har været Forslagsstiller til et Forslag, hvor denne Bestemmelse jo var indsat, nu vil tage Afstand fra det, naar Bestemmelsen atter kommer frem i den Affattelse af § 7, som fra Ministeriets Side er foreslaaet. Men naar det ærede Medlem vil fastholde denne Stilling, ved jeg altsaa ikke, hvad Betydning det kan faa; det kan jo være en ganske personlig Stilling, det ærede Medlem har jo en vis Utilbøjelighed til at give denne Afgiftsfrihed for dem, hvis Ejendomsskyld er saa særdeles ringe.

A. P. Andersen: Til tredje Behandling vil det vise sig, hvor stor en Betydning min Modstand har, men jeg glæder mig over, at den højtærede Finansminister har erkendt nu ved sine Udtalelser, at det Forslag, der her foreligger til anden Be-

handling, ikke er det samme som det, der blev tiltraadt i Udvalget, idet der har fundet Tilføjelser Sted. Da jeg ikke har været med dertil, er jeg nødt til at tage Afstand derfra, eftersom jeg for den Gruppe, jeg repræsenterer, har forelagt det, vi vare enige om, og ikke det Forslag, som senere er kommet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Underændringsforslaget til § 4 af Berntsen og N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds) (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag af Finansministeren (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den under Nr. 9 paa Dagsordenen opførte Sag:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Sparekasse- og Bank-Kommission samt om Ændring i Lov af 28. Maj 1880 om Spare- og Laanekasser.

Forhandlingerne genoptoges.

Jørgen Jensen: Naar man læser Rigsdagens Forhandling vedrørende Sparekasselovgivningen igennem, spores der jo en afgjort Frygt for Statens Indblanding i dette Forhold, for Kontrol med andre Ord. Man har undertiden hævdet, at Sparekasserne vare private Institutioner, der vare rejste af Befolkningen, der bleve baarne af Befolkningen, der bleve styrede af Befolkningen, og som saadanne havde den Ret til at have dem uden Statens Indblanding. Man har set et Angreb paa Selvstyret i den Kontrol, der fra forskellige Sider og til de forskellige Tider har været bragt i Anvendelse overfor vore Sparekasser; man har sagt, at en Indblanding fra Statens Side i dette Forhold vilde bl. a. betyde en Svækkelse af Ansvarsfølelsen; man har sagt, at naar det trængte igennem Folks Bevidsthed, at disse Kasser styredes helt og fuldt af Befolkningen selv,